

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

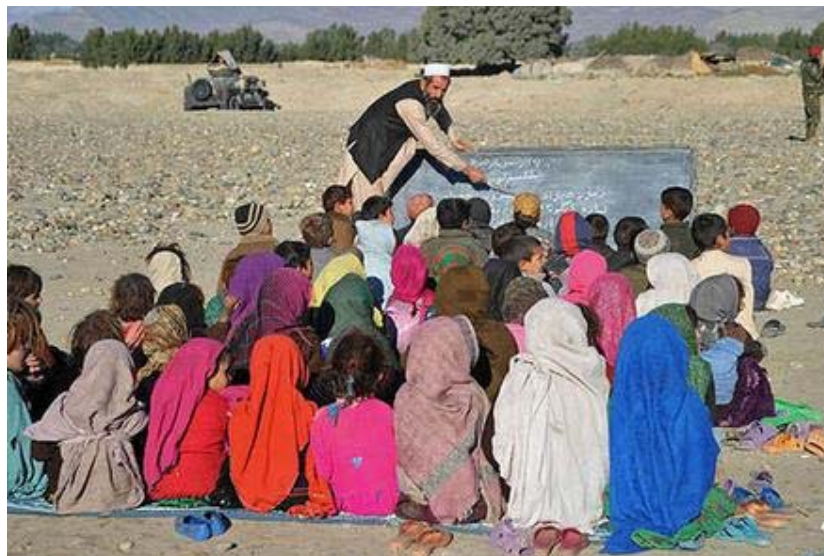
گزارشگران پورتال- افغانستان

۰۴ جنوری ۲۰۱۷

در افغانستان چه می گذرد؟

۳۲۳

- سحرگل پانزده ساله که چند روز قبل از جنگ اختطاف چپان تجاوزگر توسط پولیس رها گردیده بود، اکنون مدعی است که یکی از مقامات پولیس در قومندانی امنیه ولایت تخار از وی تقاضا نموده تا با او همبستر شود. این هم از کارنامه های دیگر حکومت وحشت ملی است که مردم دیگر نه به پولیس آن باور دارند و نه به امنیت آن. پولیس که باید در خدمت مردم باشد، این گونه گرگ در لباس میش به جان مردم افتاده است.
- سحرگل بدبخت که توسط تفنگداران وحشی تنظیم های جهادی مورد تجاوز قرار گرفته بود، با رهائی از جنگ آنان در پنجال کثیف تر پولیس حکومت وحشت ملی قرار گرفته است.
- په داسې حال کې چې د معارف وزارت پخواني وزیر فاروق وردک د فساد بوی هرې خوا ته خپور دی، د معارف وزارت چارواکي وايي چې دم مهال په ټول هیواد کې شاوخوا ۱۰۰۰ بنوونځي تړلي دي او په روان زیږدیز کال کې په ټول هیواد کې ۴۲ زره نوې بنوونکو ته اړتیا لیدل کیږي.

دا په داسې حال کې ده چې همدا اوس د هیواد په گوټ گوټ کې لسگونه بڼوونځي شته چې ودانۍ نه لري او زده کوونکي په آزادې فضا کې زده کړې کوي. له دې مخکې پخواني وزیر په کراتو د سلگونو نویو جوړ شویو بڼوونځیو یادونه کوله او د افغانستان پخواني حکومت به هم تل په دې برخه کې ویل چې شاوخوا ۱۱ میلیونه زده کوونکي بڼوونځي ته ځي او دا به یې د لاسته راوړني په توګه په هرې غونډه کې یادول. خو وروسته له هغې چې د فاروق وردک د فساد تشت له بامه راوغورځید، دغه شمیره شاوخوا شپږ میلیونو ته راټیټه شوه او اوس په خپله د معارف وزارت اقرار کوي چې د ۱۰۰۰ په شاوخوا کې بڼوونځي تړل شوي دي.

● امان الله بیست و یک ساله و شیرآغا بیست و پنج ساله از قریه قنجه ولسوالی امام صاحب ولایت کنډز بودند که دو ماه قبل تفنگداران وابسته به باندهای تنظیمی به خاطر بستن آب جوی آنان را به رگیار بستند. صفورا مادر شیرآغا می گوید که آنان چند بار بر پسرم فیر کردند، مرا بیچاره ساختند و همه چیزم را گرفتند. مامه گل مادر امان الله می گوید که بعد از این واقعه پیش هر کس که رفته ایم، به داد ما نرسیده است.

این رویداد، نمونه ای از ده ها حادثه ایست که همه روزه در نقاط مختلف کشور توسط تفنگداران وابسته به باندهای تنظیمی، طالبان، داعش و یا نیروهای دولتی اجراء می شود، اما هیچ مرجعی نیست که بتواند جلو آنها را بگیرد و یا عدالت را برای قربانیان تأمین کند. کنډز از جمله ولایت هائیست که هم اکنون در آن بسیاری از گروه های تنظیمی، زندان های شخصی دارند و هر که را بخواهند بدون بازخواست بندی و مورد ضرب و شتم و شکنجه قرار می دهند.

● د کونړ چارتراش د چارواکو لخوا لوټ کيږي. کونړ د افغانستان هغه ولایت دی چې په تیرو څلورو لسيزو کې تل د شنو ځنګلونو او دنگو ونو د شهرت په خاطر یې قرباني ورکړي ده. د دغه ولایت ځنګلي سیمه په تیرو څو لسيزو کې تقریباً له منځه تللي، زیاتي برخې سپيري شوي او ونې له منځه تللي دي.

د کونړ چارتراش چې په سیمه کې نوم لري، د قاچاقچیانو او دولتي چارواکو لپاره د عاید یوه ستره سرچینه ګڼل کيږي. که څه هم دولت د کونړ د چارتراشو په لیرد بندیز لګولی دی، خو همدا اوس هم په زیاتو سیمو کې د ځنګلونو پری کول او د چارتراشو قاچاق په درز کې روان دی. سیمه بیزو خلکو په کراتو د ملي وحشت حکومت ته شکایت کړی خو چا پری غور ګرولی نه دی، ځکه دولتي چارواکي په خپله د چارتراشو په قاچاق کې لاس لري.

● برفیاری های سنگین در ولایت بدخشان، راه های مواصلاتی ۹ ولسوالی را با فیض آباد مرکز بدخشان مسدود نموده است. این درحالیست که همه ساله شماری از هموطنان ما به خاطر برفیاری های سنگین جان های شان را از دست می دهند، اما حکومت وحشت ملی تا حال نتوانسته است، حداقل به این مشکل بزرگ هموطنان ما رسیدگی نماید.

برخی اوقات هموطنان ما مجبور می شوند تا از ولسوالی های دوردست از مسیر تاجکستان خود را به مرکز بدخشان و یا سایر نقاط افغانستان برسانند.

بدخشان یکی از ولایت های کوهستانی و صعب العبور است و این نوع حوادث همه ساله در آنجا به وقوع می پیوندد. هم اکنون ولسوالی های اشکاشم، شغنان، و اخاک، زیباک و برخی دیگر از ولسوالی های مرزی با کمیود مواد غذایی و ادویه مواجه اند. از آنجائی که راه های مواصلاتی بسیاری از ولسوالی های بدخشان ساخته نشده اند؛ این مشکل، زندگی را برای باشندگان محل به دوزخ مبدل نموده است.

● طالبانو په دې وروستيو کې په کنډز ولايت کې د خوراکي توکو او نورو ورځنيو چارو لپاره خپله نرخنامه اعلان کړې ده. د دوی دغه کار په داسې حال کې تر سره کېږي چې د ملي وحشت حکومت په خپل فساد، بيعدالتي او بيکاره گۍ سره خلک پوزي ته رسولې دي. خلک طالبانو ته د جنايتکارانو په سترگه گوري، خو دا هم وايي چې دا د ملي وحشت حکومت لپاره د شرم ځای دی چې له دومره امکاناتو او ميلياردونو ډالرو سره نشي کولای لږ تر لږه د بناروالۍ نرخونو ته پام وکړي. د دولتي چارواکو فساد دومره پراخ شوی، چې خلک مجبورېږي د طالبانو په څير جنايتکارانو ته مخه کړي او له هغوی څخه عدالت وغواړي.